

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اُردو پنجابی نوحہ

منجانب:

نوحہ خواں امام بارگاہ قصر زینب سلام اللہ علیہا

ماتمی سنگت

انجمن سپاہ اسیر بغداد

بمقام

چک نمبر 311 ج ب کملے شریف تحصیل گوجرہ ضلع ٹوبہ ٹیک سنگھ

شیڈول جلوس

7 محرم الحرام شبیہ مہندی شہزادہ علی قاسم

9 محرم الحرام شبیہ روضہ امام حسینؑ

6 محرم الحرام جلوس علم پاک

8 محرم الحرام شبیہ جھولا شہزادہ علی اصغرؑ

10 محرم الحرام شبیہ ذبیحہ جناح مولا حسین علیہ السلام

نماز عصر کے بعد چوک کی مجلس ہوگی اختتام مجلس پر زنجیر زنی ہوگی

یزیدی فوج سے پوچھو پھر انجام کیا ہوتا
سکینہ مشک کے بدلے اگر تلوار دے دیتی

اُردو پنجابی اینڈ سرائیکی نوے

جملہ حقوق بحق ناشر محفوظ ہیں

اُردو پنجابی اینڈ سرائیکی نوے
سکندر رضا بابا
صفات علی بابا
حسن رضا

نام کتاب
کمپوزنگ
کلکیشن
پبلشر

اشاعت اول اینڈ دوئم 28 اگست 2019
قیمت

بک سنٹر انجمن سپاہ اسیر بغداد

انتساب

ہم ادارہ کی طرف سے اس کتاب اور اس پر ہونے والے اخراجات کو بارہ امام چودہ معصومین کی نذر کرتے ہیں۔ اور انتہائی ادب و عاجزی اور انکساری کے ساتھ شرف قبولیت کی اُمید رکھتے ہیں۔ آمین

طالب دُعا: سکندر رضا بابا

0347- 2100572

یا حسینؑ یا حسینؑ

ہائے عباسؑ یا عباسؑ۔۔۔۔۔ ہائے حسنؑ یا حسینؑ

ہائے امام یا امام۔۔۔۔۔۔۔ سیدہ طاہرہ

فہرست نوے

نمبر شمار	عنوانات	صفحہ نمبر
1	خالق وفاد تھک پناز یادہ	6
2	تشہد دے وانگ ٹرٹو	7
3	میرے غازی تیرے بھروسے پر	8
4	مینڈی بھین اُجڑی میکوں ٹو مقل	9
5	کول میں ہوندی پچھدی برچھی داحال اکبر	10
6	باپے کول ملن گئی ہاں میں	11
7	شالا نکھڑے ناں کوئی بھین بھرا	12
8	مہندی لاوے قاسم مہندی لا	13
9	نیں بندہ ہوسکدی دینا توں شیردی ماتم داری	14
10	باب الحوائج حیدر دالعل اے	15
11	اساں مہمان ہیں غازی اے لٹ جانے	16
12	بھراتے بھین دے روون دی رات دھم گئی اے	17
13	حسین توحید دالمقدّر حسین عبرت بھری صدا اے	18
14	تقصیر تے میں کوئی سیدی ہو یا ویری کل زماندا اے	19
15	مجبور ہو گئیاں کیوں زہرا دیاں جانیاں	21
16	ریتاں تے ڈھل گئی میٹیاں چرل گئی	22
17	سم گئی اے رعیت زہرا دی میت	23
18	سامنے لیلی دے کچھ دیر تے بہہ اکبر	24
19	لوریاں والا بھرا جمل گنیا اے جھولا مینڈا	25
20	ٹُر چلیاں ویرن وطنان نوں میں شام دی قید نبھا کے	26
21	تیں وطن دے وچ دربار ڈٹھے میں شام دے وچ	27
22	اے نانا جان مسافر کا آخری ہے سلام	28
23	سک دے ویلے جوان بچوے کوں	29
24	اے چاند محرم کے توبدلی میں چلا جا	30
25	اج پیدل ژنا شام تلک ظالم دا اے دستور اے	31
26	جھولا مینڈا جھولا نوں لوری تیکوں سنا نوں	32
27	ماں پگ بندھا کے سہڑا سجا کے جداں ٹوریا مقل	33
28	کلام بھین بھرا نوں دی رات ہوندی رچی	34
29	دیندیاں نے بھیناں لوری جگ تے	35
30	ہائے ویران گھراں وچ رووے بیمار کھڑی	36
31	قبر اداوین لوگوں ہائے عرش ہالوندا اے	37

38	میری آخری ہے قربانی منظور کرتی رب سائیاں	32
39	ڈوں پتراں کوں ڈوں بھین بھرا کر مل وچ پگ	33
40	اصغر تیرے جھولے میں خاموشی بڑی ہے	34
41	کیندا جھولا جھولا نواں کینوں لوری سنا نواں	35
42	مینڈے سوہنے پتر کوں ویکھن دی سک ہر کوئی آن	36
43	تھی کے بے خوف توں چلا خرتیکوں روکن والا ریا کوئی نیں	37
44	سر نیزیاں تے کچھ قیدی نے	38
45	اللہ سجاد دے درد مکا دے درداں نے آپ دعا کیتی	39
46	زینب دانام ہی کافی اے	40
49	اک رات دیاں مہماناں دی مہمان نوازی کر زینب	41
52	اتھھے دھی جھن پئی اتھھے ماں جھن پئی	42
53	جب رداسر سے چھین میں صدا دیتی رہی	43
54	توں اکبر کل کائنات دا ہیں مینڈی کل کائنات علی اکبر	44
55	بہوں اوکھا مقتل اکبر دے بابے	45
56	بازوں جنازے نال نیں	46
57	پر دیسی ہاں اللہ راسی ہاں کوئی مدد کوں	47
58	ہتھ چاہ مینڈے پھو دیاں زلفاں چوں	48
59	آکھو کوئی حمل نوں نہ تیر چلاوے	49
60	حسین والوں سنو اے حسین والوں سنو	50
62	عظمتوں کی مالکہ بازار میں	51
63	نو لکھ دیاں جھنکا چپ کر کے بیٹھان دا ہے عباس جونئیں	52
64	زہرا جانیاں دا آسرا غازی	53
66	خیبر شکن دی دھی آں زینب ہے میرا نام	54
68	دے کے سر شمیر نے اسلام زندہ کر دیا	55
69	16 سو میل تاں مک گئے ہن	56
70	محفوظ قافلہ ہے عباس جو زندہ ہے	57
71	سلام غازی سلام غازی	58
		59
		60
		61
		62
		63
		64
		65
		66
		67
		68
		69
		70

نوحہ شریف

خالق وفا دا تھک پیا زیادہ دریا تے آکے مینڈا مان جن گنیا
 ٹریا ہے تسیا ضرباں جو وسیاں گل مشک لا کے مینڈا مان جن گنیا
 غازی کوں برقعہ تطہیر آکھاں لکھ واری اپنا میں ویر آکھاں
 پردہ حرم دا وارث علم دا نوکر سڈھا کے مینڈا مان جن گنیا
 جنڑیاں ہے غازی سجدے کریندا زخمی نمازی سجدے کریندا
 خاک شفا کوں ونج کر بلا کوں قبلہ بنا کے مینڈا مان جن گنیا
 ٹکڑے علم دے چن دا وداہاں آکھیاں تے چم کے لیندا وداہاں
 جھنکاں وی سن دا غازی کوں چن دا باہیں کٹا کے مینڈا مان جن گنیا
 پردے بچیندا اج سم گنیا اے پہرے ہڈھیندا اج سم گنیا
 ملے مصطفیٰ کوں محروماں ماں کوں بازوؤں چٹما کے مینڈا مان جن گنیا
 ہک وعدہ آکھاں اصغردی ویل اے پئی ماں سکینہ دے سردی ویل اے
 جنڈھیاں ہو یا اے مقتل گواہ ہے صدقہ ونڈھا کے مینڈا مان جن گنیا اے
 مظلوم گوہر خیمے ڈسایا چا مشک آیا غازی نیں آیا
 ہن مشک سُک گئی ہر آس مک گئی مقتل کوہا کے مینڈا مان جن گنیا

نوحہ شریف

تشہد دے وانگ ٹُر ٹُر یوسف ودا گولیندا اے یعقوب کربلا دا
بچڑے دے راگنڈرتے ہائے، تربت ودا کڈھیندا اے یعقوب کربلا دا

ہائے ٹوریا ہا مقتل آیتاں دے سہرے پاکے ہمشکلِ مصطفیٰ کوں
بچڑے دے قاتلاں کوں ہائے مقتل ودا ڈسیندا اے یعقوب کربلا دا

جیہڑا جنگ دوٹوریاں میں کڑیل جوان بچڑا اول دا ضعیف پیو ہاں
ہن کوئی گول ڈیوے ہائے، حجت پیا کریندا اے یعقوب کربلا دا

ہر پاسے نے ملائکہ ویکھو اے کربلا ہے آواز کبریا آئی
بچڑے دے سینے برچھی ہائے مقتل پیا چھکیندا اے یعقوب کربلا دا

خیمے توں قتل گاہ تائیں آغاز تھیا سفر دا خشبو نبی دی گن کے
وعدہ مشاق والا ہائے جن جن ودا نبھیدا اے یعقوب کربلا دا

خضر جوان بچڑا ملیا ضعیف پیو کوں بہوں اوکھا بھیڑ دے وچ
پڑھ پڑھ کے انا اللہ ہائے کوئی وکھرے بوسے ڈھیندا اے یعقوب کربلا دا

نوحہ شریف

میرے غازی تیرے بھروسے پر کربلا کا کیا تھا میں نے سفر
اس قدر مطمئن تھا سارا گھر میرے غازی تیرے بھروسے پر

تیری زینب یقین لے کے چلی عظیم ام لبنین لے کے چلی
سر پہ رکھ لی بتول کی چادر میرے غازی تیرے بھروسے پر

تو نہ آیا تیرا علم آیا طوق و زنجیر کا ستم آیا
ہم چلے تھے بغیر خوف و خطر میرے غازی تیرے بھروسے پر

چاروں جانب ہیں ظلم کے پالے جمع ہیں ظلم برچھیوں والے
پھر بھی بے خوف تھا میرا اکبر میرے غازی تیرے بھروسے پر

ناز تھا کتنا اپنے بھائی پر تیرے بازوں تیری کلائی پر
نہ بنایا حسینؑ نے لشکر میرے غازی تیرے بھروسے پر

وہ بھی اب تیر کھا کے سوئے گا اس کا گہوارہ خون روئے گا
مسکراتا تھا بے زباں اصغر میرے غازی تیرے بھروسے پر

کون چادر میری اُتارے گا اور مجھے تازیانے مارے گا
سوچتی تھی تیری بہن اکثر میرے غازی تیرے بھروسے پر

ننھی ننھی سی بالیاں ہیں جہاں خون کی دھاریں کھچ نہ جائے وہاں
تھے سکینہ کے کان میں گوہر میرے غازی تیرے بھروسے پر

غم وہ ماہم بیان ہو کیسے اب بھی نہر فرات پر جیسے
کوئی پڑھتا ہو مرثیہ نثر میرے غازی تیرے بھروسے پر

نوحہ شریف

مینڈی بھین اُجڑی میکوں ٹور متقل توں لٹ بھانویں جداں میں نہ آنواں
میں پگ بھیج ساں سجاد کیتے اکیوں پگ بھدانویں جداں میں نہ آنواں

مینڈا اپنا خیمہ مینڈے حوالے بیمار بچڑا مینڈے حوالے
منت کرینداں مینڈی پگ دا وارث لٹ توں بچانویں جداں میں نہ آنواں

اساں ہیں مبلغ اسلام کیتے میں کربلا دا توں شام کیتے
ملے جیہڑا محمل مینڈی سانگ وانگوں محمل تے بھانویں جداں میں نہ آنواں

توڑے ماں وی ہوسیں سجدے دے ویلے مینڈی لوڑ پوسیں سجدے دے ویلے
مینڈے قتل دی بن کے گواہ توں مینڈے سرتے آنویں جداں میں نہ آنواں

خود بے کفن ہاں اے وی ڈساں میں چادر دا واعده کیوں کراں میں
چادر دے بدلے خاکِ شفا کوں سرتے ہنڈانویں جداں میں نہ آنواں

کوئی دھی علی کوں جھنکا نہیں سکدا تیکوں رسن تاں کوئی پا نہیں سکدا
بے کس بھرا دی تبلیغ خاطر رسیاں چاں پانویں جداں میں نہ آنواں

شاہ آکھے گوہر نہ نہیں سبب تے غازی دا روب اے سارے عرب تے
شام غریباں وچ پیڑے ویلے غازی سڈھانویں جداں میں نہ آنواں

نوحہ شریف

کول میں ہوندی پچھدی برچھی دا حال اکبر
حلب دی بنڑی رو رو آکھے جانا سی تیرے نال اکبر

اُجڑ گئی میں بابل دسیا، قافلے پاسے ہر کوئی نسیا
ماتم کردے آکھن سارے، آیا شبیر دا لعل اکبر

لگ دیراں میں گھبرائی، خط تے آیا موت نہ آئی
ہاشمی چن دی جنج آونی سی، دیکھن گے لوگ سوار اکبر

وین پئی کردی درداں ماری، آپ سنواراں لکھ لکھ واری
سانگ میں منگدی پر نیس دیندے، جڑے خون اچ تیرے وال اکبر

نیزے چڑھیا کیوں سڑبالا، سوہنا اصغر چوٹیاں والا
شاخ تے جیویں پھل کملا یا، اونوں دیکھ کے روندے بال اکبر

تیرے مقتل میں رُ جاندی، ماں زینب دا لعل بچاندی
تیری برچھی آپ میں سیندی، بن جاندی تیری ڈھال اکبر

سڑیا چولا نیل چھوندی، انج بنڑے دی بھین نیس آوندی
جیویں سکینہ نوں میں تکیا، میرا ہو یا جینا محال اکبر

عادل جانجی خون اچ ڈب گئے، گردناں اندر نیزے کھب گئے
بن سہڑے دے حلب اچ آیا، عروا تیرا لچپال اکبر

نوحہ شریف

بابے کوں ملن گئی ہاں میں اُتھے لُٹ یہ گئی میں ول آئی آں
مظلوم دی لاش فدک وانگوں تقسیم جو تھئی میں ول آئی آں

کچھ لہذا سَمنا چاہندی ہم ہن تیر زیادہ سینے تے
اُج پہلی واری سینے تے میکوں نیندر نیں آئی میں ول آئی آں

مینڈی پاک یتیمی مقتل وچ بابے دے نال لُٹندی گئی
مینڈے دُراوں لُٹ وچ گم تھئی گئے چادر نہ رُئی میں ول آئی آں

جے تائی مظلوم آئیندا ریا اے میں بیٹھی رُئی آں جھولی وچ
تھیا لُٹ دا شور تاں بولن دی فرصت نہ رُئی میں ول آئی آں

جداں ضرباں چلن شروع ہوئیاں میکوں بابے آکھیا خنجر تھلے
مینڈے قتل دی شام چدھوئی ہے تیہیں پاک گواہی میں ول آئی آں

میں کیں تائیں کھڑدی بیڑ دے وچ آخر میں ویں تاں زہرہ ہاں
قاتل دا ہتھ مینڈے والاں توں پیا آندا ہائی میں ول آئی آں

گوہر ماں ونگوں مقتل دے معصوماں سارے حال دیتے
اساں گُسنائے شام دی مقتل وچ اُتھے جنگ مُک گئی میں ول آئی آں

نوحہ شریف

شالا نکھڑے نہ کوئی بھیں بھرا جیویں زینب نکھڑی ویراں توں
نہ زینب وانگوں قید ہووئے نہ رووئے سر وچ ٹیاں پا

ساری رات دکھی ہائے روندی رہی تک تک ویر دے سہرے کوں
کل ڈیگر ویلے ہو جاناں اک بھین کولوں اک ویر جدا

جدوں اکبر نے آذان دیتی کرلاٹ آیا ہائے خیمیاں چوں
تینڈی اے آذان آخری اے ساکوں ول اکبر آذان سنا

جیہڑا وارث سی میرے پردے دا عباس وی میتھوں وچھڑ گیا
گیا پانی لین سکینہ لئی ستا نہر اتے بازوں کٹوا

بے کفن بھرا دی لاش اُتے ہائے زینب وین کریندی ربی
ہوندی سرتے میرے جے چادر دیندی چادر دا میں کفن بنا

تحریر وچھوڑا بھین بھرا مقبول کری مینڈا رب سائیاں
تینڈے درتے عاشق تے اختر پئے منگدے رو رو روز دعا

نوحہ شریف

مہندی لا وے قاسم مہندی لا مہندی لا وے قاسم مہندی لا
مہندی لا وے قاسم مہندی لا وے قاسم مہندی لا

تیکوں بھیناں لاون سہڑے آ کھڑیاں چار چوفیرے
نیں آ سکدی صغراں مہندی لا وے قاسم مہندی لا

کیویں جنج قاسم دی آئی اے ماں رو وے درد ستائی اے
مینوں نہ چھڈ جا بچڑا مہندی لا وے قاسم مہندی لا

جدوں بنڑا خیمے آیا پھوپھیاں نے وین سی پایا
دیتی گٹھڑی کھول ویکھا مہندی لا وے قاسم مہندی لا

توں ویر حسن دی نشانی ایں شالا جیویں مان جونی ایں
نہ کھول تعویز وکھا مہندی لا وے قاسم مہندی لا

تیرا چاچا دین دا غازی اے تھینڈے بابے وانگ نمازی اے
بڑا عاشق سجدے دا مہندی لا وے قاسم مہندی لا

افضال اے درد انوکھے نے کربل وچ ہاواں ہوکے نے
دوویں اجڑے بھین بھرا مہندی لا وے قاسم مہندی لا

نوحہ شریف

نیں بند ہو سکدی دنیا توں شبیر دی ماتم داری
بنیاد رکھی اس ماتم دی شبیر دی بھین پیاری

جیہڑی پیو دے سامنے نیں آہندی کیویں وچ بازار دے آگئی اے
پیو باقر دا رہیا رت روند کر یاد اے زندگی ساری

کر شام شہر برباد دیندی جے چاہندی دھی حیدر دی
پر دین دی خاطر پتھر جلے ماں عون دی دردا ماری

عباس دی مرشدزادی دے کیا ساجد درد ونڈھا وے
جنیں ویر شبیر دے غم دے وچ ہائے روندیاں عمر گزاری

نوحہ شریف

باب الحوائج حیدر دا لعل اے پیکر وفا دا مولا عباس اے
زہرا دا صدقہ سن لے دعانواں دُکھیاں دی مولا تیرے تے آس اے

تیرے علم توں ملن شفانواں توں ٹالیاں نے مولا قضاںواں
دیویں توں بچڑے مانواں نوں مولا نیں ٹال دا اے تیری خدا اے

تیرے تے راضی اے پاک زہرا ممنون تیرے امام باراں
منظور کر لے توں سب دعانواں ہر ماتمی دی تیرے تے آس اے

مشکل کشا توں حاجت روا توں وچ شام زینب دی رہی صدا توں
آباد کر دے ہر ماں دی جھولی تیرے علم وچ اصغر دی پیاس اے

مقروض جیہڑا وی ہے مولائی کر اُس دی مولا مشکل کشائی
صدقہ سکینہ دا مولا غازی کر مومنناں دی حاجت روائی

ہمشکل حیدر دوجا علی اے حیدر دے وانگوں شیر جلی اے
تو کبریا ایں مولا وفا دا تینوں دعا تے زہرا دی خاص اے

جس نوں وی چاہنویں دیں بادشاہی تیرا علم اے دیوے گواہی
اج وی بلند ہے پرچم اے تیرا جو پیاسیا دے غم وچ اداس اے

جوہر دیاں سن مولا دعانواں ہر وقت دیوے ایہو صدانواں
کرب و بلا دی دھرتی تے مولا غم خوار تیرا پاوے قضا اے

نوحہ شریف

اساں مہمان ہیں غازی اے لٹ جانے ردا جانے نہ توں ہوسیں نہ میں ہوساں
بھرانواں دے قتل جانڑن تے ضرباں دی گوا جانے نہ توں ہوسیں نہ میں ہوساں

لٹی ہوئی بھین دے کولوں کفن منگنا مناسب نین
غریباں دے کفن جانڑن تے ہون خاکِ شفا جانے

ادھم دی رات توں گن کے ظہر تائیں لوڑ پہرے دی
ولہ جانڑن لٹن والے تے ادھ وچ خیمہ گاہ جانے

جن دے بعد بچڑے کولں میں پگ کرنی روا ناہی
بندھن والا علی جانے بندھاون والی ماں جانے

میں ڈس چھوڑے سکینہ کولں سہی عابد دی باہیں تے
او قیدن بھین جانے تے او رت روندنا بھرا جانے

اساں تاں بھین دے محل کولوں ہن تھیں جدا ونجناں اے
جنازے ساڈے جانڑن تے زمین کربلا جانے

اساں اپنی حیاتی وچ بنائے ہن بھین دے پردے
تے ہن فیضہ دی کنڈھ جانے تے ملکہ اے حیا جانے

میں تہینڈے بعد علم کرنا اے حوالے بھین دے غازی
لٹی تطہیر جانے تے علم دا آسرا جانے

اساں کیا سوچنا اے گوہر جو کن ویسی علی دی دھی
اوں دے محل دا راہ جانے تے اوں دا فیصلہ جانے

نوحہ شریف

بھراتے بھین دے روون دی رات دھم گئی اے آذان دے بچڑا
تینڈی آذان دے ویلے نماز رو پئی اے آذان دے بچڑا

مینڈا غریب صحابی بھرا حبیب سنے تینڈی آذان ہے حیندا اجیندا نصیب سنے
سنجھال صغراں مصلہ وطن تے بہہ گئی اے آذان دے بچڑا

مینڈی ضعیفی دا بچھ دا ہويا مقدر ہے توں کر بلا دا لٹیندا ہويا پیغمبر ہے
تینڈی آذان سنن لئی بتول ٹر آئی اے آذان دے بچڑا

میں کر بلا کوں معلیٰ پیابنیدا اھاں تینڈی آذان توں وعدہ پیا کریندا اھاں
جاگیر خاکِ شفا دی جو تیرے ناں تھئی اے آذان دے بچڑا

میکوں ضعیف کیتا ہے تینڈی آذان اکبر آخراں وقت دے کیے تھیوں جوان اکبر
نبی دی پاک نبوت شباب وچ آئی اے آذان دے بچڑا

ہنے رباب تے گوہر لبیک کرنی اے سن آذان جو اصغر نماز پڑھنی اے
شبیه سورة اے کوثر کوں پیاس بھل گئی اے آذان دے بچڑا

نوحہ شریف

حسین توحید و امقدر حسین عبرت بھری صدا اے امیر وی اے غریب وی اے
حسین مخدوم عالمین اے حسین مظلوم کربلا اے امیر وی اے غریب وی اے

امیر ایں جیا جو اھیندا بچپن مہر نبوت دا مان ڈسدا اے
غریب ایں جیا ضعیفی دے وچ جنازے چاچا کے تھک پیا اے

امیر ایں جیا جو اھیندا کمسن سپاہی مولا علی دے وانگوں
غریب ایں جیا جو اھیندا اصغر ہتھال اتے کر گیا قضا اے

امیر ایں جیا جو بھین اھیندی شرم دی ملکہ حیا دی ملکہ
غریب ایں جیا جو اھیندے شہر اچ اوہا ڈکھی بھین بے ردا اے

امیر ایں جیا جو اج وی جاری کفن دی خیرات کربلا وچ
غریب ایں جیا جو آپ مولا حشر تائیں بے کفن رہیا اے

امیر ایں جیا جو اپنے غم دا خزانہ گوہر کون بخش چھوڑے
غریب ایں جیا جو اھیندا ماتم اھیندی غریبی دی انتہا اے

نوحہ شریف

تقصیر تے نیں کوئی سید دی ہویا ویری کل زمانہ اے
ہے آخری رات مسافراں دی کل خبرے کی ہو جانا اے

اج رات نوں رج رج کے تک لو زہرہ دا ویڑا وسدا اے
بس تھوڑی دیر بہاراں نے ایناں فجرے لٹیا جانا اے

شاہ کھچیا تیر نوں گل وچوں اصغر نے اکھیاں میٹ لئیاں
جیہڑا جھولے دے وچ سوندا سی اونے خاک تے ڈیرا لانوا اے

ارمان حسن دی بیوا دے شاہ گنڈھ وچ بن کے لیائے نے
ماں لاڑے پتر نوں کی دیکھے سر سہرا نہ ہتھ گاہنا اے

تک رنگی جوانی اکبر دی برچھی دا سینہ چیر گیا جئے
تاریخ نوں آکھو یاد رکھے اے صغراں دا نذرانہ اے

نبی پاک تے رات نوں صحرا چوں رہے چُن دے تکھیاں سولاں نوں
زہرہ اس تھاں نوں رہی چمدی جتھے سر سجدے وچ آنا اے

شبیر تیری تربیت نے مانواں دی فطرت بدل دیتی
زینب نے کمرائیں کسیاں نے پتراں نے مرن لئی جاناں اے

اینوں من تے سہی آزماتے سہی اینوں دل دے دُکھڑے سناتے سہی
جیہڑا ہر مشکل حل کردا اے پنچتن دا پاک گھرانہ اے

شاہ برچھی دا پھل کھچ لیا اے اکبر نے کلیجہ پھڑ لیا اے
اینے سینے توں ہتھ نیں چکنا اینے ماں توں زخم لکانا اے

کی رُٹیا پانی مشک وچوں عباس دا دل وی ڈب گیا جئے
تیرے ماشکی چاچے نے بی بی ہن خیمے ول کے آنا نیں

کر بل دے وچ تے پییاں نے جو ہونا ایں سب تکنا اے
زہرہ دا اے دن دسویں دا بس ٹُف دیاں لنگ جانا اے

لکھنا واں نوچے ہو گیا اے احسان بتول دے بچڑے دا
میں جعفری نوحہ خواناں وچ بس اپنا ناں لکھ واناں اے

نوحہ شریف

مجبور ہو گئیاں کیوں زہرا دیاں جائیاں
اٹھ پہر بھرنواں دیاں لاشاں تے نہ آیاں
لبھیا بھرا دا لاشہ جو پتھراں نوں ہٹا کے
گل چم دیاں بھرا دا رہیاں درد ستایاں
مشکل دے نال آگیاں ہائے لاشے بھرا تے
دے جھنڑکاں شمر لاش اُتوں بھینیں اُٹھایاں
ہووی سلام آخری ہُن بھین دا ویرن
رب جانے مکنیاں نے کدوں ویر جدائیاں
اگ خیمیاں نوں لا کے ریئے ہسدے شرابی
چوں گردوں گھیریاں کیوں گستاخ سپاہیاں
ہتھ رسیاں پا کے پییاں نوں شام ٹر پیئے
ہائے وانگ مجرماں کیوں درد درد نے پھیرائیاں
دربار اچ پیشی اے علی مولا دی دھی دی
لوکاں نے سارے شہر دیاں گلایاں سچائیاں
سجاد اے کیندا سی چراغاں نوں بُجاؤں
اج غازی دیاں بھینیں نے بازار اچ آئیاں
طاہر نے لکھیا نوحہ علی مولا دی دھی دا
غیور نے کچھ نوحے دیاں سترائیاں ودائیاں

نوحہ شریف

ریتاں تے ڈھل گئی میٹیاں چہ رُل گئی ماں نوں روواوے قاسم دی مہندی
گُبرا دا بابا چادر وچھا کے چن چن کے پاوے قاسم دی مہندی

کچھ مہندی گھوڑے سماں چہ لے گئے کچھ ایندے ٹکڑے مقتل چہ رہ گئے
سید مسافر قاسم دی ماں توں کیویں لُکاوے قاسم دی مہندی

کربل چہ سید اے وین پایا کلا ہا نانا زہرا دا جایا
کوثر کنارے مینڈے رُگئے سارے کیہڑا اُٹھاوے قاسم دی مہندی

خیام اندر جدوں مہندی آئی بنڑے دی ماں نے سر خاک پائی
بنڑی دا بابا بھینی بولا کے رو رو دکھاوے قاسم دی مہندی

پتراں نوں لوکوں سہڑے جے لاؤں قاسم دی پہلاں مجلس کراؤں
بنڑے نوں آکھوں شگناں دے ویلے او بھل نہ جاوے قاسم دی مہندی

توقیر اودے توں سین راضی مظلوم کربل دی بھین راضی
قاسم دی تربت دل وچ وسا کے جیہڑا سجاوے قاسم دی مہندی

نوحہ شریف

سم گئی اے رعیت زہرا دی میت لگ لگ کے چنیدا اے قسمت علی دی
میت چواوے سلمان آوے ویہڑے سڈھیندا اے قسمت علی دی

زینب توں پانویں امڑی دا ورثہ ہن رج ہنڈھانویں امڑی دا ورثہ
زہرا دے ہسے جیہڑی زخمی چادر او دھی کوں ڈھیندا اے قسمت علی دی

کڑیاں دا موسم آون توں پہلے گھر توں جنازہ چاون توں پہلے
پتراں توں لگ کے دھیاں توں جھک کے تشناں چمیندا اے قسمت علی دی

میت تیار اے ادھ رات ویلے یاد آئے بازار اے ادھ رات ویلے
بچڑی کوں گل لا ہر موڑ ہر جاگن گن ڈھیندا اے قسمت علی دی

رب جانے زینب کیوں نیں آئیندی بابے دادا من کیوں نیں چھوڑیندی
امڑی دا چہرا برقعہ ڈھلیسی برقعہ چھوڑیندا اے قسمت علی دی

میں ہاں وطن ہے زہرا دی قسمت ملیا کفن ہے زہرا دی قسمت
محروماں ماں دا پرسہ ردا دا شاہ دھی کوں ڈھیندا اے قسمت علی دی

رودا ہا گوہر مظہر الجائب سڈھ سڈھ کے دھی کوں ام لمصائب
گھن ٹیک ماں دی زینب نیں باہندی شاہ جھولی پیندا اے قسمت علی دی

نوحہ شریف

سامنے لیلیٰ دے کچھ دیر تاں بہہ اکبر
میں ترس گئیاں کدی ماں آکھے ہک وار تے کہہ اکبر

عباس گواہ ہے مینڈا نیں نام لاناواں گئی مینڈا
مینوں اکبر نے ماں آکھیا اے میرا وعدہ ہے اکبر

ہر سال بناندی رُئی آں سوچاں چہ سجانندی رُئی آں
اوسال اٹھارہ دے چولے تو ویکھ لے پئے اکبر

عباس دا اے احسان ایں اج اکبر میرا مہمان ایں
زینب توں لیلیٰ دے تائیں کیتا فاصلہ تے اکبر

جس ماں پروان چڑھایا تینوں سہرا جئیں نیں لایا
شگناں دیاں ریجاں توں پہلاں اودی وات تے لے اکبر

نوحہ شریف

لوریاں والا بھرا جھل گنیا اے جھولا تینڈا شام ویندی پئی آں اصغر ویروے ہن الودع
دیواں لٹ دا حال کیا راس آئی نیں کر بلا شام ویندی پئی آں اصغر ویروے ہن الودع

ڈیکھ ہتھ آزاد نیں جھولی وی آباد نیں بھین تے ماں کول بچیا کجھ وی تینڈے بعد نیں
اُجڑی کوں اے تاں ڈسا کیویں جیساں تیں سوا شام ویندی پئی آں اصغر ویروے ہن الودع

کیا ڈسا بے شیروے اپنی میں تقدیروے بہوں میگوں بابے دا قاتل جھنکاں دیندا ای ویروے
ہے تینڈی مقتل گواہ کجھ وی نیں ساڈا رہیا شام ویندی پئی آں اصغر ویروے ہن الودع

تیر جھل کے سم گنیاں ایں دے کے وکھرا غم گنیاں ویر ملکو موت توں ویں توں کراما تم گنیاں
ڈیکھ روندی ربی قضا آخری تینڈی ادا شام ویندی پئی آں اصغر ویروے ہن الودع

پھل جیا تینڈا بدن ہے جو محتاج کفن وقت ہوندا بخت ہوندا کر کے میں ویندی دفن
پیو وانگوں توں بے نوا ماں وانگوں میں بے ردا شام ویندی پئی آں اصغر ویروے ہن الودع

لوری سن ہم شیر توں اُجڑی میں دلگیر توں رج ہنڈا نویں ویر شالا ویر دی جاگیر توں
ہاں کھڑی دیندی دعا ہتھ میں رسیاں نال چاہ شام ویندی پئی آں اصغر ویروے ہن الودع

دکھ دادن ڈھلنا نیں میں تاں ول ولنا نیں اوتھ قبر تینڈی دی جاہ ہے دیوا جتھ بھلنا نیں
بھین قربان آکھیا زخمی گل چم ویر دا شام ویندی پئی آں اصغر ویروے ہن الودع

نوحہ شریف

ٹُر چلیاں ویرن وطنّاں تے میں شام دی قید نبھا کے نانے دادین بچا کے
لے چلیاں تیریاں یاداں نوں سینے دا درد بنا کے

مُڑ مُڑ کے لوکی پچھدے سن اے کیمہڑی بھین حسین دی اے
سرنگے پیدل ٹُر دی اے جیدی ماں وارث کونین دی اے
چولے وچ بانواں ٹُر دی اے رسیاں دے داغ لکا کے

اس لوٹے ہوئے قافلے نوں لے کے جدوں شہر مدینے جانواں گی
جو گزری وچ بازارں دے سارا شام دا حال سنانواں گی
دل کھول کے ویرا رونواں گی نانے دی قبر تے جا کے

ایسا ظلم کیتا میرے کنبے تے تا حشر بھولایا جانا نہیں
ساری زندگی ماتم میں کرنا اے مشن مٹایا جانا نہیں
گٹ پانی بدلے مار دیتا اصغر نوں تیر چلا کے

اے ساری زندگی بھولنا نہیں جیہڑا ظلم ہويا مظلوماں تے
بے جرم تماچے مارے نے ہائے اک چھوٹی معصوماں دے
ہائے عاشق نوحہ لکھدا اے اکھیاں چوں نیر وھا کے

نوحہ شریف

تئیں وطن دے وچ دربار ڈٹھے میں شام دے وچ دربار ڈٹھا دربار نہ ہائی کوئی مقتل ہائی
تئیں بس روند کرار ڈٹھا میں رت روند سالار ڈٹھا دربار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

تیکوں ہک محسن دی میت ملی توں روندی گئی ایں قبر تائی
میں آپ 72 جنازیاں دا سجاد دی کنڈھ تے بھار ڈٹھا دربار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

تئیں فدک دا صرف سوال کیتا مینڈے 64 سوال ہن چادراں دے
تیکوں ہک انکار چہ ضرب لگی میں ضرباں وچ انکار ڈٹھا دربار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

تیکوں جھنک ملی عمران کندھے میں کڑیاں پا کے پیش تھئی
میں اپنے سرتے اوں ویلے جھک دا جعفر طیار ڈٹھا دربار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

دربار توں واپس آکے توں شبیر کوں کفن اچ روندی گئی
میں تاں اوتھ اپنی چادر دا شبیر کوں ماتم دار ڈٹھا دربار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

شاہ یان جداں تاریخ دے وچ زینب دی پیشی درج تھئی
سجاد وانگوں ہر نوے کوں رت روند زارو زار ڈٹھا دربار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

نوحہ شریف

اے نانا جان مسافر کا آخری ہے سلام
 آپ کے شہر میں پھر لوٹ کر نہ آؤں گا
 چراغ آپ کے روضے پہ جلانے کے لیے
 بیمار فاطمہ صغراں کو چھوڑ جاؤں گا
 وہ بیابان جہاں انبیاء بھی رک نہ سکے
 اسے میں اپنے لہو سے چمن بناؤں گا
 سارے عالم میں رہے گی تاحشر جس کی ضیاء
 وہ ایک جنگلِ پُر خار میں جلاؤں گا
 کلمہ گوہ اب تو یہاں رہنے نہیں دیتے مجھے
 کربلا جا کے نیا شہر میں بساؤں گا
 کیا جو روزِ ازل آپ سے وعدہ میں نے
 خدا نے چاہا تو ہر حال میں نبھاؤں گا
 میں اپنی پاک شہادت کی چشمِ دید گواہ
 بتول زادیوں کو ساتھ لے کے جاؤں گا
 زمانہ روئے گا سرور میری غربی پر
 بہن کے سامنے سجدے میں سر کٹاؤں گا

نوحہ شریف

سک دے ویلے جوان بچڑے کوں پگ بدھیندا اے حسین تھک پوندا اے
اناللہ دی صرف ہک آیت پڑھ سنیندا اے حسین تھک پوندا اے

ڈیکھ تھت الحق پیغمبر دا ڈھل گئی ہے بتول دی چادر
کمنبدے ہتھ نال سر بتولاں دے بُرقعے ڈھیندا اے حسین تھک پوندا اے

پتر مہمان ہوئے لہذے دا پیو دی سانواں تو دید ہٹ دی نیں
جنگ توں ٹورن توں پہلے اکبر دے ساہ گنیندا اے حسین تھک پوندا اے

ہائے جنازہ تیار اکبر دا مصطفیٰ عالمین دا سچ گنیا اے
آخری وار سوہنے اکبر دا منہ ڈکھیندا اے حسین تھک پوندا اے

انویں ڈسدا اے جو وقت نیں ملنا پیو کوں ایندا جگر چنن کیتے
سینے برچھی لگن توں بہوں پہلے ہاں ملیندا اے حسین تھک پوندا اے

ایں جئی پگ پتر کوں جہاں اتے کوئی پیغمبر نیں بندا سکیا
موت دی پگ جو ہے تاں اوں پگ دالڑ ولیندا اے حسین تھک پوندا اے

نوحہ شریف

اے چاند محرم کے تو بدلی میں چلا جا
تجھے دیکھ کے مر جائے نہ بیمار ہے صغراں

گھر زہرا کا لٹنے کی خبر توں نے سنائی
تجھے دیکھ کے روتی ہے محرم میں خدائی
چودہ سو برس بیتے سب کرتے ہیں شکوہ

وعدہ جو کیا بہن کو سینے سے لگاتے
میں شادی کروں گا تو تیرے پاس ہی آکے
میں چاند محرم کو لوٹوں کا نہ گھبرا

ملنے کے لیے بھائی کو بے چین بڑی ہے
کب سے علی اکبر کی یہ راہوں میں کھڑی ہے
بچھڑی ہے یہ مدت سے اسے توں نہ نظر آ

بہنوں کا تو بھائیوں سے رشتہ ہی عجب ہے
تم بھول گئے مجھ کو یہ کیسا غضب ہے
اس آس پہ زندہ ہوں دیکھوں تیرا سہرا

صغراں کے نصیبوں میں تو رونا ہی لکھا ہے
بیمار معصوماں کو ملی کیسی سزا ہے
خط آیا نہ اکبر کا روتی رہی صغراں

نوحہ شریف

اج پیدل ٹرنا شام تلک ظالم دا اے دستور اے پندھ شام اجاں بہوں دور اے
سجاد اے بیڑیاں کڑھیاں وچ اتوں ظالم بہوں مغرور اے پندھ شام اجاں بہوں دور اے

نیں غازی ویرن نال میرے ہائے روندیاں پردے داراں نے
ایناں اوکھیاں راواں وچ ساکوں آئے ویٹھن لوک ہزاراں نے
خالق دی پاک رضا خاطر ساکوں ہر صدمہ منظور اے

سر سانگاں تے شہزادے ہن روندنا خون دے اتھروں عابد ہے
کلثوم تے زینب باج ردا سر ننگے ہن مستوراں دے
جاہ جاہ تے بارش پتھراں دی زخماں توں عابد چور اے

منہ والاں نال لوکیندی اے دھی ثانی اے کوثر دی ویکھو
ہر جاہ تے بیڑھ شراییاں دی آکھے دے ظالم زینب رورو
نانے دے دین لئی اماں ساکوں کرنا سفر ضرور اے

کیتے ظلم نبی دی آل اتے امت دیاں بے پروایاں نے
ہائے کر کہ قیدی شامیاں نے ساکوں رسیاں آن پوانیاں نے
ہوئیاں زخمی تلیاں ٹرڑ کے کہوئے رو رو ہر مستور اے

کربل توں کوفہ شام تائیں پندھ پیدل پردے داراں دے
نیں عاشق بھلنے اوں منظر بازاراں تے درباراں دے
اسلام دی خاطر سیداں نے کیتے اوکھے سفر عبور اے

نوحہ شریف

جھولا تینڈا جھولانواں لوری تیکوں سنانواں مینڈا صغیر ویرن
لکھ وار صدقے جانواں ہاں نال تیکوں لانواں مینڈا صغیر ویرن

جھولے تینڈے کوں اصغر رج کے ناں میں جھولایا
ارمان ہے جو تینڈا جھولا نہ تیں ہنڈایا
آویر تیکوں چانواں چاکے میں جھولی پانواں مینڈا صغیر ویرن

تینڈے وانگ ویر تینڈا مہمان ڈسدا اے جھولا
میکوں تاں خون دے وچ دل تانگ ڈسدا اے جھولا
دے بھین کوں صلانواں کیویں تیکوں بچانواں

بابے دی رئیس سرخ اے تینڈی قباء وی سرخ اے
چمیا جو ہے میں تیکوں مینڈی ردا وی سرخ اے
سن بھین دیاں صدانواں کیوں رک گئیاں نیں سانواں

حنجواں دے نال اصغر تیکوں غسل ڈھیوانواں
اپنی ردا دا تیکوں اصغر کفن پوانواں
پلاک دے وچ سانواں کیں جاہ قبر بنانواں

پورا اے میں ڈوکی دا ارمان تھیندا راسی
محشر تائیں اے تینڈا جھولا جھولیندا راسی
منگسن نا پتر مانواں پئی دیندی آں دعانواں

نوحہ شریف

ماں پگ بندھا کے سہڑا سجا کے جداں ٹوریا مقتل جند جان بنڑا
امڑی نیں لایا اُمت لہایا بن وچ سمجھ کے مہمان بنڑا

ٹُریا جو ماں دا مقصوم قاسم تراے ڈھن دا پیسا معصوم قاسم
رو سین آکھے کر وین آکھے کائنات تیتھوں قربان بنڑا

ارمان قاسم مینڈی ہر ادا دا مہندی لہو دی سہڑا قضا دا
آکھے شاہ کربل بنی سیج مقتل مینڈی موت کر گئی حیران بنڑا

رورو کے دامن دے وچ آباد اے وداچن دا اے سید پھل انا مادے
ہر ورق چیندا اے آکھیاں تے لیندا اے ایکوں سمجھ کے قرآن بنڑا

سمنا دے کیتے بنڑا جو آیا امت نے لٹ دا چا مینہ وسایا
کیا حال تھی گئے پامال تھی گئے کر ماں دا ویہڑا ویران بنڑا

بہلول ساکوں اے درد کھا گے قائم سخی کوں وی رت روا گئے
سہڑے لکھوں ہاں جگ تے پڑھوں ہاں نوے دا بن یا عنوان بنڑا

نوحہ شریف

کلام بھین بھرانواں دی رات ہوندی رُئی
 قرآن پڑھیندا رُیا تے نماز روندی رُئی
 عباس پہرے وی ڈیندا تے نال روندی رُیا
 تے روندی ویکھ کے غازی کوں بھین روندی رُئی
 حسین بھین دے بازوں تے وال چمیندا رُیا
 تے بھین بھائی دی گردن تے بوسے دیندی رُئی
 حسین ستر قدم دھیاں وچ تے کُس دا رُیا
 تے کُس دا ویکھ نمازی دی بھین روندی رُئی
 قاسم دی شادی دیاں عجیب ریتاں ڈھلیاں نے
 عجیب لاش بنڑے دی پامال ہوندی رُئی
 نہ چڑھے ڈھاویں دا دن اے تے ناں میں اجڑاں ہاں
 تے رات اج دی مکے نا دعا منگیندی رُئی

نوحہ شریف

دیندیاں نے بھیناں لوری جگ تے اپنے ویراں نوں
کلی صغراں باجھ بھرانواں روندی اے تقدیراں نوں

اصغر تیری یاد ستائے پل وی چین نہ آؤے
ڈیکھ کے خالی جھولے نوں میرا ساہ اُکھڑا جاؤے
ہوندے نے بہوں چاہ ویراں دے ہائے ڈکھیاں ہم شیراں نوں

اصغر تیرے چولے بنائے جنج اکبر تے پانواں گی
کر کے آپ تیار میں تینوں ویرن گودی چانواں گی
بابا سن لے عرض توں میری موڑ لے واپس ویراں نوں

کیویں بھلانواں ویر وچھوڑا ڈس دے اج توں مینوں
ہر ویلے پئی نیڑ وھانواں بھل نیں سکدی تینوں
توں جد کول نیں ہن میرے کی کرنا جاگیراں نوں

دیکھیا خواب اچ اصغر نوں تیرا نے گھیرا پایا اے
حوصلہ اے علی اصغر دا تیراں توں نیں گھیرایا اے
چھ ماہ دے معصوم اصغر نے ہس کے جلیا اے تیرا نوں

پھل توں نازک گردن تے تین نوکا تیر چلا کے
کی ملیا بے دیناں نوں صغراں دی آس مکا کے
قمر نہ خوف خدا دا آیا بے قدراں بے پیراں نوں

نوحہ شریف

ہائے ویران گھراں وچ رووئے بیمار کھڑی
 ایسے وچھڑی نہ ملی بھین علی اکبر نوں کدی
 آجا پردیساں ویرا میں تیرے راہ ویکھاں
 جوڑا شگنوں دا بنایا میں ویرا تیرے لئی
 جیوندی مر جائے گی صغراں نے جدوں اے سنیا
 لگ گئی اکبر دے کلیجے نوں ظلم دی برچھی
 نال اصغر نوں وی لے آوے جے علماں والا
 فیر میں جان نہ دینواں کدی ساری زندگی
 میں ہاں بیمار ویرا کیوں تیرے کول آنواں
 سانواں گن دی ہوئی ہمیشہ نوں مل جا چھیتی
 خیر ہوئے تیری اکبر میں دعانواں منگدی
 توں تے ستویں نو ویر لین مینوں آنا سی
 اللہ جانے کیوں نبھدی اھیدی کلیاں اختر
 جاگ کے راتاں گزارے سین خواہاں دی ڈری

نوحہ شریف

قبرا دا وین لوگوں ہائے عرش ہلاند اے
شبیر جوڑ ٹکڑے جد شکل بناند اے

تقسیم ہوئی مقتل انج حسن دی نشانی سماں دے پیٹھ رل گئی قاسم دی ہائے جوانی
کدی لاش اُتے او سہڑا کدی گانا سجاندا اے

شبیر نے لاڑے داتحت الحق ولایا درداں دی ماری زینب رو آکھے امڑی جایا
بڑے دے کوئی جگ تے انج شگن مناند اے

آکھے لاش تے رو رو کے ارمان بچڑا تیرے وچ خون رل گئے نے تیرے شگناں والے سہرے
پھل شگناں والے سید پینا لاش تے پاند اے

بڑی دی ویکھ فرواروندے نے کپڑے کالے بڑے دے نیں لبدے ہتھ ماں نوں مہندی والے
ہائے گٹھڑی کھول سید پینا ٹکڑے گناند اے

اوسے دا جگر رن وچ پامال ہو گئیا اے جدے کفن داسنگ تیرا رنگ لال ہو گئیا اے
رو حسن دی اے ماں نوں جبریل ڈساندا اے

اوں کر بلا دا منظر میگوں نیر ہے رواندا خورشید کنج ڈساوے کی یاد ہے آجاندا
کوئی پتراں نوں لا سہرا جدوں لاڑا بنادا اے

نوحہ شریف

میری آخری ہے قربانی منظور کرئیں رب سائیاں
 میرا اصغر پیاسا تین دن دا تینوں دین گے تیر گوائیاں
 میں جا کے پتر نوں لے آیا اے پیدل ٹرنا سکھیا نہیں
 میرا اصغر تیر دے قابل نہیں حرل دیاں بے پروایاں
 ماں آخری ویلے بچڑے نوں اے چم چم کے پئی کیندی سی
 میری گود اجاڑ کے ٹر چلیا ایس مینوں خوشیاں راس نہ آیا
 جدوں حمدے پتر تے بھیناں نوں اے دل وچ آساں ہوندیاں نے
 تینوں سہرے لانے بابل نے اساں لینیاں واگ پھڑائیاں
 جیہڑا خواب خلیل نے ویکھیا سی میں دتیاں او تعبیراں نے
 میں گھبرو پتر دے سینے چوں کڈھ برچھیاں آپ ویکھائیاں
 کدی پتر دی لاش نوں لے آیا کدی بازوؤں علماں والے دے
 ایس ظلم دے دشت اچ بچپن دا ہائے وعدہ آپ نبھائیاں
 ایس پتر دی عمر نوں ویکھ زرہ اے تیر وڈا اے اصغر توں
 میرے نانے رسول نوں قبر دے وچ اے درد ہی خون رُلائییاں
 ایندی بھین معصوم نوں آساں نے میرا اصغر واپس آؤے گا
 جینے چک کے ویر نوں گودی وچ نہ لوریاں رج سنائیاں
 صدقہ معصوم علی اصغر دا نالے قاسم دا نالے اکبر دا
 تیرا غم سردار عبادت ہے آکھیاں نوں جھڑیاں لائیاں

نوحہ شریف

ڈوں پتراں کوں ڈوں بھین بھرا کر بل وچ پگ بندوائی ہک فجر ویلے ہک عصر ویلے
ہک پگ ہائی تحت الحنق والی او سر سجاد تے آئی ہک فجر ویلے ہک عصر ویلے

ہک پگ دا رنگ ہائی اکبر دے چہرے دے وانگوں نور جیا
او پگ سجاد کوں آن ملی جیہڑی خون اچ تردی ہائی ہک فجر ویلے۔۔۔۔

ہک پگ ہائی موت دے موسم جی اکبر دی لاہندی مس لک گئی
او پگ بے کفن جنازیاں جی جیندے بھار ہائی کمر نیوائی ہک فجر ویلے۔۔۔۔

ہک پگ دے نال حسین کیتا تیار جنازہ اکبر دا
پاپاک جوانی عابدی او پگ دے وچ دفنائی ہک فجر ویلے۔۔۔۔

ہک پگ میدان دے وچ گوہر جداں تھئی کے سرخ لٹیچ گئی
او پگ ہمیشہ دے کفن کیتے زنداں تائی سید لوکائی ہک فجر ویلے۔۔۔۔

نوحہ شریف

اصغر تیرے جھولے میں خاموشی بڑی ہے
 پانی لیے سکینہ حیران گھڑی ہے
 یہ کون ہے کانوں سے لہو بہتا ہے جس کے
 تیروں سے بھرے شخص کے سینے پہ پڑی ہے
 قاصد یہ خواب جا کے توں بابا کو سنا دے
 چچیں ہیں صدائیں ہیں اور آگ بڑی ہے
 اک نوک آزما رہی ہے صبر شاہ کا
 ہمشکل مصطفیٰ کے جو سینے میں گھڑی ہے
 زیور کیا شبیر نے کربل کی زمیں کو
 ہر لاش نگینے کی طرح اس میں جھڑی ہے

نوحہ شریف

کیندا جھولا جھولانواں میں کینوں لوری سنانواں
اصغر تے ٹر گنیا اے ہن کینوں کھیڈانواں

زندان دی اے گرمی روندی سکینہ سم پئی
اساں قیدیاں دی بچڑا اج پہلی رات دھم پئی
اصغر تیری یاداں وچ پئی رونواں تے کرلانواں

مینڈا بچڑا شام ڈھلدی مینڈی یاد ستاوندی اے
وین اک سکینہ کر کے ہر کس نوں روواندی اے
زندان وچوں آون روون دیاں صدانواں

مینڈے گل کوں چیریا اے حرم دے تیر وزنی
مینڈا بابا تھی گیا ہے اوں تیر نال زخمی
مینڈی جھولی کیتی خالی بے جرم بے خطانواں

آل عبا دے غم وچ ہو گیا اے بدر فقیر اے
ہر بندہ اے خدا دا روند پیا ضمیر اے
شالا قید معصوماں نوں تتیاں ناں لگن وانواں

نوحہ شریف

مینڈے سوہنے پتر کوں دیکھن دی سک ہر کوئی آن لہاوے جیں ملنا اے دیر نہ لاوے
ہوسکدا اے تحت الحق وچوں ول صورت نظر نہ آوے جیں ملنا اے دیر نہ لاوے

تیار دی تکمیل تائیں مہمان ہے پتر مسافر دا
ایہہ اوکھے وین حسین کرے ول پگ دے پیچ ولاوے

مینڈا داھڑی لہندا ٹر دا پپیا اے پڑھ تسبی اناللہ دی
جئیں ٹور محمد دیکھنی ہے اکبر توں دید نہ چاوے

اکبر کوں ملن جو آئے اصغر سینہ ہائی تسدے سیک دے وچ
گل ویر کوں لگ کے تڑپ گیا اصغر کوں چین نہ آوے

کوئی ایں جیا سوہنا لگدا ہے مینڈا بچڑا تحت الحق دے وچ
اکبر دی پاک جوانی وی کھڑی اکبر نوں پرناوے

ہک جھولی پاون والی ماں پئی پالن والی ماں آکھے
کرت تحت الحق کوں ہک پاسے ساکوں اکبر روپ ڈیکھاوے

دستور ہے مس لاہندا بچڑا چیندے گوہر لاشہ بابے دا
مینڈے بعد اکبر ہن لاش مینڈی کوئی چاوے یا نہ چاوے

نوحہ شریف

تھی کے بے خوف توں چلا خنجر تیکوں روکن والا ریا کوئی نہیں
ایکوں ہن مان علماں والے تے نال ایندے غازی بھرا کوئی نہیں

ایندے اکبر عباس کس گئے ہن اھیندا کوئی نہیں مدد کرن والا
ہن اے ہو کے ڈیوے غربت دے اھیندا سنی کہیں صدا کوئی نہیں

ہے بہوں تیز اے خنجر تھینڈا تے مینڈے ویر دا ہے گل نازک
جیویں ایکوں پیا کوہیندا ایس توں اینوں اج تائی کوئی کوٹھا کوئی نہیں

میں ہاں تو قیر منگتا اوں در دا جتھوں ملدا خزانہ ان کھٹ ہے
میکوں نوے دا مل خزانہ گنیا اے ایکوں ود پئی کوئی عطا کوئی نہیں

نوحہ شریف

سر نیزیاں تے کجھ قیدی نے او قافلہ یا رب کدھر گیا
اورا ہواں اج تائیں روندیاں نے جتھوں چن زہرا دا گزر گیا

نہ چدراں نہ سر تے سایہ قافلہ اک دربار اج آیا
پاک شریف گھرانے نوں ماحول شرابی ٹکڑ گیا

کوفے دی جاگیر دی مالک بن چادر تطہیر دی وارث
میں اجڑی جس ویر دی خاطر ویر وی میتھوں وچھڑ گیا

موڑ اتے خلقت عام اے عابد پوچھیا ایہو شام اے
کجھ برقعے کجھ چادراں قیدی منگدا شام اج اپڑ گیا

اجڑے گھر دی خاک اڑا کے زینب روندی ویر کوہا کے
وسدا گھر ماں زہرا دا اٹھ پہر اج کیوں اجڑا گیا

قبر اج تیر زخم وی رڑ کے ظالم آگئے نیزے پھڑ کے
کڈھ کے لاش نیزے تے چاڑی اصغر دا پھٹ جگر گیا

نوحہ شریف

اللہ سجاد دے درد مکا دے درداں نے آپ دعا کیتی
ایدے سفر وی شالا مک جاون سفران نے آپ دعا کیتی

ہائے راتاں جاگ جنازے وی عابد لئی زندگی منگدے رے
نہ قبران گن گن مر جاوے قبران نے آپ دعا کیتی

اے آسرا زہراہ جائیاں دا کیتے ٹرڑ کے نہ مر جاوے
بازاراں گلیاں صحرانواں نگران نے آپ دعا کیتی

جیہڑے ترسدے رے علی عابد دے زخماں تے چھانواں کرن لئی
منگ منگ کے خیراں راہواں تے شجراں نے آپ دعا کیتی

ریا جھل داسید چپ کر کے جیہڑے وسدے رہے ایندے زخماں تے
ایندے بدن تے بوسے دے دے کے پتھراں نے آپ دعا کیتی

ہائے خون آلودا رِدا نواں تے تحریر قضا بیماری اے
لہراندیاں ہونیاں نیزیاں تے چدراں نے آپ دعا کیتی

مغموم اھیندا ہر لفظ رہیا ہر حرف تے لرزہ طاری اے
غیور قرآن دیاں زیراں زبراں نے آپ دعا کیتی

نوحہ شریف

زینب دا نام ہی کافی اے، زینب دا نام ہی کافی اے
ایناں شامیاں رل کے صلاح کیتی وچ قید امام ستاونڑ لئی
سجاد نو خون رواونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

اپنے ہر اک ظلم کوں سہہ لیناں پر فیرو وی اُف تک نیں کہنا
تپدے ہوئے طوق تے بیڑیاں پا اپنے سفران وچ ٹردے رہنا
اینوں قتل کرن دی لوڑ نیں ایندے جگر تے ضرباں لاون لئی
اینوں جیوندیاں مار مکاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

ایندے گل وچ رسیاں انج پاؤ باقر دیاں سانواں رک جاونڑ
اے سر چاوے ساہ نہ آوے اے سرنوں جھکاوے ساہ آونڑ
کربل توں کوفہ شام تائیں پیدل بیمار ٹراون لئی
ایندی کمرنوں ہور جھکاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

اینوں مارناں وی ایندی نسل دے وچ ساڈی ظلم کہانی رہنڑی اے
ایندی کمرتے داغ نے کوڑیاں دے اے ساڈی نشانی رہنڑی اے
ساری زندگی اے رت رووے گا نہ چین دی نیندر سووے گا
اینوں سفران وچ تڑپاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

اے پتر حسین دا رہ گیا اے دکھ سارے قبیلے دا سہہ گیا اے
ایندے سامنے چادراں لاناواں گے پھٹ ایندے جگر تے پے گیا اے
اے غیرتاں والا عابد اے ایندی غیرت نوں آزماونڑ لئی
اینوں غش وچ ہوش کراون لئی زینب دا نام ہی کافی اے

ایندی کڑیاں دھپ وچ رہن دیو ایندے زخماں نوں اگ سہن دیو
ایندی چپ تے مار گئی سانوں اے بولے گا کجھ کبھنڑ دیو
کائنات دے پاک امام نوں اج وچ شام غریب ستاونڑ لئی
یک لخت ضعیف بناونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

سجاد کیتھے عباس تیرا تینوں چاچے تے سی مان بڑا
او ویکھ اگاں سر گھوڑے تے جا سارے اپنے زخم وکھا
تیری ویکھ کے اس لاچاری نوں اودے نال پئی روندی اے وفا
تینوں جیوندیاں مار مکاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

سجاد دیاں زنجیراں نوں اوس وقت ہلانڈے رہناں اے
بیمار امام نے جس ویلے وچ شام دے خاک تے بہہ نا اے
ہر وقت سجاد بے چین روے ایندے سامنے شکل حسین رہوے
ایندے گل وچ طوق پواونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

ایندے سامنے انج دے ظلم کرو منہ تے ماتم کردا جاوے
ساری زندگی شام نوں یاد کرے ساڈے ظلماں نوں بھل نہ پاوے
پھوپھیاں دیاں جد بانہواں ویکھے رسیاں دے زخم نشان ویکھے
اینوں ہائے ہائے شام کہاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

اکبر دا قاتل سامنے آ سجاد نوں اپنی شکل ویکھا
اے شمر دا حکم ہے تیرے لئی جناں ہووے اینوں تڑپا
تے نوں ویکھن نال اذیت وچ ذرا ہور اضافہ ہووے گا
اینوں پل پل مار مکاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

توں ظلم سفر دے ویکھے نے دربار دا منظر ویکھ ذرا
 سر سامنے ویکھ حسین دا اے زینب بن چادر ویکھ ذرا
 اکبر دا قاتل ہسدا اے اصغر دے گل نوں ویکھ ذرا
 تیرے صبر نوں اج آزماونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

شہروز عزاداری وچ زینب دا ناں جدوں آوندا اے
 سجاد نوں اے تڑپاوند اے بیمار نوں چلین نہ آوندا اے
 بندھ ایندے زخم فیر کھلدے نے سجاد نوں وقت نیس بھلدے نے
 اینوں مجلس وچ بلاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

نوحہ شریف

اک رات دے آں مہماناں دی مہمان نوازی کر زینب
کل ڈیگر ویلے ظالماں نے تیرا لٹنا اے وسدا گھر زینب

کل ماں اصغر دی اصغر دے پیگے کول بہہ کے روناں اے
ایدے پتر دی نازک گردن وچ جدوں حمرل تیر پروناں اے
اصغر دیاں نازک بلیاں نے کل ہونا اے لہو نال تر زینب

ایس خونی ریت دے ٹبیاں تے تیرے سہڑے آں والے مرنے نے
اک رات اچ وں کے اجڑی نے کجھ وین انوکھے کرنے نے
جیدے ناں سورے ناں پیکے رہے اوانے جانا اے کھڑے گھر زینب

جدوں پتر جوان دے سینے چوں شاہ برچھی نوں ہتھ پاناں اے
تک بڈھرے پیو دے آں صبراں نوں نبیاء دا دل گھرا نا اے
جیہڑی آساں لا کے بیٹھی اے اوس بھین نے جانا اے مر زینب

تیری ماں دے وسدے گلشن نوں جدوں لٹنا آن لعیناں نے
کر یاد عباس نوں رات ویلے فیر رونا بال یتیمیاں نے
تینوں قبر دے وچ وی نیں بھلنا کل رات دا او منظر زینب

کل اکبر دی جاگیر وچوں تینوں ملنا اجر رسالت دا
جینوں لوک سقیفہ کیندے نے او مرکز شام ذلالت دا
انج لگدا اے توں ہن رلنا اے وچ شام دے بن چادر زینب

تاریخ دے ہر اک ورق اُتے تیرا قیدن نام ایناں لکھنا اے
کائنات دی ہر اک بی بی نے تیرے درد توں پردہ سیکھنا اے
افسوس نبی دی امت نے تینوں رولنا اے در در زینب

توں بھین اٹھارا ویراں دی کل بن چادر دے ہوویں گی
جس ویرتوں جوڑی داری توں اونوں خاک تے بہہ کے روویں گی
تیرے ویرن پاک نمازی دا سر سانگ تے جانا اے چڑھ زینب

کل گود رباب تو دکھ ہو کے صحرا وچ اصغر سوویں گا
کینے لوریاں دے کے چکنا ای راتاں نوں ڈر کے روویں گا
ایس نازک پھل نے ریتاں دی گرمی نال جانا اے سڑ زینب

تیرے سہڑے والے بنڑے دی کل لاش تے لوٹی پینی اے
دن ڈھلن توں پہلاں قبرا دے ہتھاں توں مہندی لینی اے
اک رات دی ویاہی بنڑی دا کل داج اے جانا اے سڑ زینب

کل ضامن تیری چادر دا دریا توں واپس اونا نیں
فیر شمر توں سین سکینہ نوں تیرے غازی ویر چھوڑانا نیں
تیرے ویرن علماں والے نے دریا اتے جانا اے مر زینب

تیرے ویر قرآن ناطق نے ہو زخمی زین تو لہنا اے
تیری چادر لٹ کے ظالم نے تینوں جنکاں دے کے کہنا اے
تیرے مان تے سارے ٹٹ گئے نے ہن شام تیاری کر زینب

اس گل دا کوئی ارمان نیں تیرے اکبر اصغر مر گئے نے
تیرا ویر عباس جوان گیا نالے خیمے اک وچ سڑ گئے نے
تیرے ہتھ وچ رسیاں پینیاں نے توں ہونا ایں ننگے سر زینب

کوئی صبر خلیل سندا اے کوئی صبر یعقوب نو روند اے
کچھ مار کے چیکاں روندے نے جدوں نام ایوب دا آندا اے
تیرے ویر غریب دے صبراں نوں اساں رونا ایں گھر گھر زینب

نیں لوڑ مینوں کوئی جنت دی سردار اے رو رو کیندا اے
وس پندیاں آکھیاں اوس ویلے جدوں ناں عباس دا آندا اے
وچ محشر دے ایندے علم تھلے اوس رونا ایں نوحہ پڑھ زینب

نوحہ شریف

ایتھے دھی جھن پئی اوتھے ماں جھن پئی اے درد ہے دوں مستوراں دا
یثرب دے وچ زہرہ جھن پئی کربل نائب زہرہ جھن پئی

ماں جھن پئی اوں ماحول دے وچ جتھے سندتے ضرب ہے چلن لگی
دھی ویر دا سجدہ دیکھن گئی بن قتل دی عین گواہ جھن پئی

ماں ویہڑے وچ ہائی اوں ویلے جداں اوندی چادر زخمی ہائی
دھی تاں نو لکھ دے سامنے ہائی جداں اوندی پاک رد جھن پئی

ماں جھن ویلے آزاد جو ہائی ہتھ پاسے تے آسکدا ہا
دھی جھن ویلے قیدن جو ہائی ڈوہیں باہیں گل وچ پا جھن پئی

زہرہ دا جھن ڈٹھا فیضہ نائب زہرہ دا درد نہ پچھ
آہندے ہن شامی اوں دیکھوں محل توں عون دی ماں جھن پئی

زہرہ دا جھن ڈٹھا فیضہ نائب زہرہ دا درد نہ پچھ
آہندے ہن شامی اوں دیکھوں محل توں عون دی ماں جھن پئی

امڑی دا جھن علی توں پچھ بچڑی دا جھن سجاد توں پچھ
آئی جھنڑک تاں ٹردے محل توں کیویں ملکہ شرو حیا جھن پئی

زہرہ جھن پئی تاں گھر دے وچ موجود تا ہائی کوئی جھلن والا
زینب سجاد دے پاسے بس کر حسرت نال نگاہ جھن پئی

ماں برقعے نال جھنی گوہر اوندے جھن دا وی ارمان بہوں
دھی حکم سنا جو شام آگئی محل توں باجھ ردا جھن پئی

نوحہ شریف

جب ردا سر سے چھینی میں صدا دیتی رہی توں نہ آیا غازی
آلِ عمران کہاں اور زندان کہاں یہ بہن قید ہوئی توں نہ آیا غازی

ہم کو پانی نہ ملے تیری خشبو تو ملے تیرے بازوؤں نہ کٹیں چاہے مشکیزہ چھیدے
یہ مگر ہو نہ سکا تیرے بازوؤں ہیں جدا مجھ پہ ہے تشنہ لبی توں نہ آیا غازی

دھوپ میں توں تھا شجر تجھ سے آباد تھا گھر ہے برہنا میرا سر کیا نہیں تجھ کو خبر
اے علم دارِ وفا اس بہن کو با خدا تجھ سے درس تھی بڑی توں نہ آیا غازی

آگئی شامِ الم لٹ گئے اہل حرم ریت پر جلتی ہوئی ہو گیا ٹھنڈا علم
پرسہ دینے کے لیے مجھ سے ملنے کے لیے آگئے بابا علی توں نہ آیا غازی

کیا کہوں شیر میرے بے ردا ہم کو لیے یہ مسلمان سارے شہر در شہر گئے
خلقتِ کوفہ کبھی خلقتِ شام کبھی اور ہاں ہم پہ ہسی توں نہ آیا غازی

کتنی بے بس تھی بہن اے شہشاہِ وفا نام لے لے کے تیرا جب یہ ظالم نے کہا
ناز تھا جس پہ تجھے اب بولاؤں نہ اسے اور میں روتی رہی توں نہ آیا غازی

قید خانے میں قضا جب سکینہ کو ملی دے کے کڑتے کا کفن بچی دفنائی گئی
اس گھڑی نام تیرا سورتِ نادِ علی بس میں دھراتی رہی توں نہ آیا غازی

رویہ رحانِ قلم کر کہ یہ بات رقم خون میں ڈوب گیا میرے غازی کا علم
زخمی زینب کا جگر خوں فشاں شاہ کا سر آئے خیموں میں شقی توں نہ آیا غازی

نوحہ شریف

توں اکبر کل کائنات دا ہیں مینڈی کل کائنات علی اکبر
 مینڈا اللہ مینڈیاں اکھیاں دی ہے روشن رات علی اکبر
 ہر چیز لٹا کے بیٹھا ہاں توں راضی تھی میں راضی آں
 مینڈی راہ وچ مالک ڈیندا ہاں سوہنی خیرات علی اکبر
 پا موت دے سہرے اکبر کوں میں سوہنے پتر کوں ڈسیا ہے
 بے شک بے پروا ہوندی اے ہک رب دی ذات علی اکبر
 مظلوم حسین کوں ہر شامی اکبر دا قاتل ڈسدا ہا
 شالا بدنظراں دیاں نظراں توں رہویں محتاط علی اکبر
 مینڈا بچڑا سنبھل سنبھل کے ونج مظلوم حسین نے وین کیتا
 پئی وسدی اے باہر تیراں دی ڈھاڈی برسات علی اکبر
 اکبر دی لاش کوں بھین بھرا ناشاد آئے چاہ خیمیاں وچ
 تیکوں کیونیں بچڑا دفن کراں گئے بدل حالات علی اکبر

نوحہ شریف

بہوں اوکھا مقتل اکبر دے با بے جھک جھک کے چایا قاسم دا لاشہ
سڈھوا کے بن وچ گل انبیاء کوں بے کس ڈیکھایا قاسم دا لاشہ

پامال گھوڑے نازک بدن کوں بہوں دیر تائیں ریئے حل کریندے
بہوں دور تائیں خاکِ شفاء وچ اُمت رلایا قاسم دا لاشہ

گھن آیا جس دم پامال بنڑا مظلوم مولا خیام دے وچ
ماں دوجی واری الحمد پڑھ کے بنڑا بنایا قاسم دا لاشہ

پھل پا کے سینی ٹوریا ہے جنگ توں سوہنی جبین تے سہڑا سجا کے
تقدیر خیمے پا کے ردا وچ شبیر آیا قاسم دا لاشہ

موجودِ خضر ہائی پاک امڑی ای پاک بنڑے دی کربلا وچ
بقیا دی ملکہ سی نال اوں دے پیو آ سنوایا قاسم دا لاشہ

نوحہ شریف

بازوں جنازے نال نہیں عباس لٹ ڈھینداوی ہا اٹھ داوی ہا جن داوی ہا
 پردے دے ضامن ہائی ڈھئی نیزے اتے آئی ہوئی ردا اٹھ داوی ہا
 تقدیر چپ وارے پچھا غازی دی غیرت بول پئی
 میں وی ہاں اتھ موجود تے کیا تھی گیا وچ کر بلا اٹھ دا وی ہا
 شام غریباں ونج دیتی عباس کوں اے وی خبر
 دریائے خالی مشک تے بہوں تسیاں دے ٹٹ گئے نے ساہ اٹھ داوی ہا
 آہدا ہاں میں سین دا رہیا مظلوم دے جو وین ہن
 سجدے ویلے خنجر تلے بس نام غازی دا رہیا اٹھ دا وی ہا
 غازی جیندے محل اتوں بقیا کوں گزرن نہیں دیتا
 اوں سین دی عباس تائیں آئی وا حجاباں دی صدا اٹھ دا وی ہا
 گوہر قبر عباس تے شام غریباں کھڑ گئے
 محسوس کر دا اے مینوں چادر دا نام نہیں سن سگا اٹھ دا وی ہا

نوحہ شریف

پردیسی ہاں اللہ راسی ہاں کوئی مدد کوں آ وہ ہاں
 مینڈی ماں زہرا دی پاک ردا کوئی لٹ توں بچا وہ ہاں
 مینڈا غازی ویرن ٹر گیا اے نہ اکبر ہے نہ قاسم ہے
 کلہ رہ گنیا ہاں پردیس دے وچ سوار کرا وہ ہاں
 رت منہ تے مل کے اصغر دی شبیر اے رو رو کے آکھے
 جیہڑا ماں وی کہہ نہیں سکدا اے اوں دا جرم ڈسا وہ ہاں
 ہتھ بچھ گئے رسیاں نال میرے لٹی چادر میری ظالماں نے
 بے گورو کفن پیا ویر میرا کوئی کفن پووا وہ ہاں
 میرا مک گنیا چانن آکھیاں دا آیا اٹھ دا بہندا لاش اُتے
 مقتل چوں خیمے کنج جانواں میگوں راہ ڈیکھلا وہ ہاں
 چن حیدر دا میں ہاں لوکوں نالے پاک بتول دا جایا ہاں
 میں دین بچانا اے نانے دا لکھ تیر چلا وہ ہاں

نوحہ شریف

ہتھ چاہ مینڈے پئیو دیاں زلفاں چوں آکھے رو رو سین سکینہ
جتھے زانوں رکھ کے ظلم کیتا ای مینوں چمن تے دے او سینہ

میں سم دی ہم ایندے سینے تے اے گُس ویسی میں رُل ویساں
ایندے سینے باجھ میں اجرّی نے اے کیتی نیر کدی نہ

کس خنجر چلایا اے نبیاں دے سردار دی بوسہ گاہ تے
ہن سر بے کس دا بے ادبی دے نال نہ چا او کمینہ

ایندے والاں دی توں پچھ ظالم ایندی ماں زہرہ کوں قیمت ہے
ایکوں پاسے دے بھل درد گئے آئی بیٹھی اے چھوڑ مدینہ

نوحہ شریف

آکھو کوئی حزل نوں نہ تیر چلاوے
در خیمے تے بانوں دی آواز اے آوے

ہوندے ویر نے ویراں دی وچ مشکلاں دی آس اے
چلیا جہاں توں اکبر لے دل وچ احساس اے
ہوئے جوان اصغر مل برچھی دا پاوے

جیہڑا وی گیا مقتل او مڑ کے نیں آیا
چلیا اے میرا اصغر ہووے خیر خدایا
غازی نوں کوئی آکھو اینوں لڑنا سیکھاوے

اکبر تے علی اصغر او مڑ کے نیں آئے
کنویں ویراں دے بن جیونواں رو صغراں سناوے
کیندے شگن کرے اجڑی کینو گود کھیڈاوے

کیندی آس تے جینواں گی کینوں گود کھیڈنواں گی
میں اجڑی جھولی لے کے کیویں شام نوں جانواں گی
تک خالی تیرا جھولا دل ڈب ڈب جاوے

انداز انوکھا اے جیویں جنگ پیا لڑدا
انج ماں دی وصیت نوں او پورا پیا کردا
کھا تیر علی اصغر پیا ہس کے دیکھاوے

نوحہ شریف

حی علی خیر العمل حی علی خیر العمل
حسین والوں سنو اے حسین والوں سنو
حسین کہتے ہیں ہم سے جدا نماز نہ ہو
حسین والوں کی کوئی قضا نماز نہ ہو

پڑھو نماز تو تہذیب کر بلا مانگو خدا سے مقصدِ شبیر سے وفا مانگو
جو حُر بناتی ہے وہ نعمتِ عزا مانگو امام عصر کے آنے کی تم دعا مانگو
دعا کو ہاتھ اٹھیں بے دعا نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔

بتا رہے ہیں شاہِ دین انتہائے نماز سمجھ لیں سارے عزا دار مدعا اے نماز
عجیب حال ہے غفلت کر بلائے نماز جو یا حسین کہے اور بول جائے نماز
یہ کیسے ہو کے ہوں فرشِ عزا نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔

حسینیوں کے عقائد میں انتباہ نہیں عمل میں ان کے کبھی شرک کا گناہ نہیں
نماز و خمس کے منکر سے رسم و راہ نہیں خدا کا گھر ہے یہ مسجد یہ قتل گاہ نہیں
رہے نہ دین اگر ارتکاز نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔

وضو صغیر کے خوں سے کیا ہے شاہ نے یہاں قیام کرتے ہیں لاشے اٹھا کے شاہِ زماں
رکوع سینہ اکبر سے کھینچنا ہے سنا گلے پہ سجدہ اے دخل میں اک چھری ہے رواں
حسین جیسی کسی سے ادا نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔

زمینِ عصر کے ہنگام آئے ابن علی بچھی زمیں پہ تھی جائے نماز تیروں کی
لہو میں ڈوبی ہوئی خاک پر جبیں رکھی نماز عصر کو مولا نے زندگی دے دی
میں مر بھی جاؤں تو لیکن قضا نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔

دل حسین میں ہے زخم سینہ اے اکبر ملال فرقت غازی نے توڑ دی ہے کمر
ابھی تو تازہ ہے اصغر کا خون چہرے پر اس اہتمام سے سجدے میں ہے حسین کا سر
قمر ہوتن سے جدا سر جدا نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔

نوحہ شریف

عظمتوں کی مالکہ بازار میں
 ہائے زینب بے ردا بازار میں
 شام والوں نے سجایا شام کو دعوتیں بھیجی ہجومِ عام کو
 لائے پھر آلِ عبا بازار میں
 ایک خطبہ آپ نے ایسا پڑھا اک صحابی پیٹ کر کہتا رہا
 آگئے کیا مرتضیٰ بازار میں
 سر کے خوں میں تر ہے جس کی اب جبین درحقیقت شامیوں زینب نہیں
 آرہی ہے فاطمہ بازار میں
 اے خدا اس کو بہت توقیر دے دردِ اہل بیت کی جاگیر دے
 جس نے یہ نوحہ سنا بازار میں

نوحہ شریف

نو لکھ دیاں جھنکاں چپ کر کے بیٹھاسن دا ہے عباس جونئیں
 ہر جھنک تے بابا اکبر دا بس آہندا ہے عباس جونئیں
 ایکوں تنہا دیکھ کے مقتل وچ ہر کوئی جو قتل تے جڑ گیا ہے
 ہر وار اگوں تاؤں امڑی دا ہتھ آندا ہے عباس جونئیں
 بے مثل غیور کوں بہنیں دے پردے دی فکر جو کھا گئی اے
 تاہیں خاک کوں پہرت پردیاں دی بیٹھا دیندا ہے عباس جونئیں
 ایستھ ظلم غریب تے تھیندا ہے او تھ میت وفا دا تڑپ ویندا اے
 عباس دا ول ول دریا توں وین آندا ہے عباس جونئیں
 دھی وانگ یتیمیاں مقتل وچ ہے واسطے ڈیندی قاتل کوں
 پر پیو دا قاتل اُجڑی کوں جھنکیندا ہے عباس جونئیں
 اے شام تے روم دیاں فوجاں وچ ہے شور بلند مارو مارو
 تھلے خنجر دے پتر محمد دا ویندا گسدا ہے عباس جونئیں
 احسان دفن دی تانگ دے وچ بے کفن بھرا ہن مقتل وچ
 اتے بھین دا محل شام طرف پیا ویندا ہے عباس جونئیں

نوحہ شریف

زہرا جائیاں دا آسرا غازی

ہویا کر بل دے وچ جدا غازی

اج وی بنتِ حسینؑ روندی اے۔ اج وی بنتِ حسینؑ روندی اے

ہتھ میرے قید تو چھڑا غازی

سرتوں زینب دے لہہ گئی چادر۔ سرتوں زینب دے لہہ گئی چادر

جدوں مقتل نوں ٹر پینا غازی

کیویں جانواں گی شام تے کوفہ۔ کیویں جانواں گی شام تے کوفہ

میکوں محمل تے آ بہا غازی

چھ جگہ توں حسینؑ چنیا اے۔ چھ جگہ توں حسینؑ چنیا اے

فیر وی پورا نہ مل سکا غازی

میری چادر خدا دا پردا اے۔ میری چادر خدا دا پردا اے

میری چادر دی توں بکا غازی

آکھے ام البنین دس زینب۔ آکھے ام البنین دس زینب

زین توں ہے کیویں لتھا غازی

شمر رج رج حسینؑ کوں مارے۔ شمر رج رج حسینؑ کوں مارے

جاندا اے نیں ریا غازی

آن شبیرؑ وین کیتا اے۔ آن شبیرؑ وین کیتا اے

ہائے زینب نیں رہیا غازی

کر کے ماتم رضا بقیہ وچ۔ کر کے ماتم رضا بقیہ وچ

آپ روندی اے فاطمہ غازی

خمیے جھل دے ریئے او آہدی ریمی۔ خمیے جھل دے ریئے او آہدی ریمی
شمر توں آنڑ کے بچا غازی

آیا جد قیدی قافلہ کوفہ۔ آیا جد قیدی قافلہ کوفہ
آئی ہر سین دی صدا غازی
سید آکھیا اے عباس نیں لڑنا۔ سید آکھیا اے عباس نیں لڑنا
تائیاں ہتھ ہی دیتے کٹا غازی

جیندی تربت ہے دھپ تے ہن تائیں۔ جیندی تربت ہے دھپ تے ہن تائیں
اوسے پیبی دی اے دعا غازی

کیوں میں ٹرساں علی کون دھی آکھے۔ کیوں میں ٹرساں علی کون دھی آکھے
شالا جیوے میرا بھرا غازی

لفظ پردا تاں آکھناں پوندا اے۔ لفظ پردا تاں آکھناں پوندا اے
ورنہ زینب دی اے ردا غازی

تیرے آں کٹے آں بازو آں دی قسم۔ تیرے آں کٹے آں بازو آں دی قسم
آواں گی شام کر فتح غازی

چاروں پاسے شرابی دسدے ہن۔ چاروں پاسے شرابی دسدے ہن
بھیڑ راواں چوں آ ہٹا غازی

نوحہ شریف

خیبر شکن دی دھی آں زینب ہے میرا نام
دیکھن گے لوک سارے فتح کراں گی شام

میں فاطمہ دی دھی آں میرا نانا مصطفیٰ اے
مولود کعبہ جیہڑا میرا بابا مرتضیٰ اے
جبریل جئے ملائک ایس در دے نے غلام

چن ویر آکھدے نے جیہڑے لوک تینوں باغی
ثابت کراں گی اج میں میرا ویر اے نمازی
آکھن گے لوک سارے حق دا ایں توں امام

بابے دے نال کھل کے جس گل کدی نا کیتی
شرم و حیا دی ملکہ دے نال جیہڑی بیٹی
فاسق دے نال جس دم کرنی پئی کلام

ضامن میری ردا دا شیر خدا دا شیر اے
بابے علی دے وانگوں عباس وی دلیر اے
جگ نوں سیکھایا میرا غازی نے احترام

ہو کے اسیر کرنا بازار میں عبور اے
میری بے کسی تے رونا آکھیاں چوں رت غیور اے
سر ننگے دھی علی دی ہر پاسے بلوا عام

کسرِ یزیدیت دی ہل وِسیں ہر دیوار اے
بن وِسیں میرا لہجہ حیدر دی زلفقار اے
فاسق دے نال ہونا جس ویلے ہم کلام

ویرن دے نال کیتا وعدہ ہے میں نبھانا
جاہ جاہ تے صدمے سہہ کے رنگ دین نوں اے لانا
اسلام دی بقا تے ہونا سفر تمام

نوحہ شریف

دے کے سر شبیر نے اسلام زندہ کر دیا
کربلا کو جس کے سجدے نے معلیٰ کر دیا

حشر تک کوئی یزیدی سر اٹھا سکتا نہیں
جس کا بدلہ زندگی بھر دین چکا سکتا نہیں
فاطمہ کے لعل نے احسان ایسا کر دیا

تیری قربانی سے پہلے دین کو آیا نہ چین
انبیا سے بھی مکمل جو نہ ہو پایا حسین
ایک سجدے نے تیرے وہ کام پورا کر دیا

آج بھی نازاں وفائیں ہیں تیرے عباس پر
نہر پر غازی کے دونوں کٹ گئے بازوؤں مگر
تا ابد اسلام کے پرچم کو اونچا کر دیا

مار کر ابن علی کو چھینی زینب کی ردا
جب پڑا کلمہ نبی کا پھر سرے کرب و بلا
آل احمد کے لیے یوں حشر برپا کر دیا

ناز سے نوک سنا پہ ابرا تھا جواد جو
کیسے بھولے گا زمانہ فاطمہ کے چاند کو
سر کٹا کے جس نے اپنا یوں اجالا کر دیا

نوحہ شریف

16 سو میل تاں مک گئے ہن اے کتنا پند دربار اے تھک پئے نیں پردادار اے
 اجاں کتنا دیر ہے پیشی کوں کچھ قیدیاں دا سالار اے تھک پئے نیں۔۔۔
 کجھ دن پہلے تیں آکھیا ہا بس چالی قدم دا پند رہ گیا اے
 اینویں کیوں ٹردا ایں جیویں چن بچڑا تینڈے نزاں دی رفتار اے۔ تھک پئے نیں
 توں جلدی ٹر اگوں جھنکاں وی میں پتھر سمجھ کے جھل گھن ساں
 دربار وی اینویں نبھ ویسی جیویں نبھ گیا ہے بازار اے۔ تھک پئے نیں
 ای چالی قدم دے فاصلے وچ جے کوئی مستور قضا کر گئی
 کیوں قبر بنیے اوتھ بچڑا جیتھ سفر کرن دشوار اے۔ تھک پئے نیں
 گوہر دربار اچ وخن ویلے سجاد کوں امڑی آہدی ہائی
 تینڈی تھکی ہوئی ٹورتوں چن بچڑا کراں کل کائنات نثار اے۔ تھک پئے نیں

نوحہ شریف

محفوظ قافلہ ہے عباس جو زندہ ہے
ابھی دور کربلا ہے عباس جو زندہ ہے

اس نور کارواں میں نوری عماریاں ہیں نوری عماریوں میں نوری سواریاں ہیں
سر پر علم کھلا ہے عباس جو زندہ ہے
نامحرموں کا مجمع ہٹ ہٹ کے ہے گزرتا پہرے میں با وفا کے طے ہو رہا ہے رستہ
کیا شان و دب دبا ہے عباس جو زندہ ہے
عباس جیا بھائی سالار کارواں ہے بھولے حسین مجھ کو پھر کوئی غم کہاں ہے
ہر غم کی یہ دوا ہے عباس جو زندہ ہے
زینب حیا کی ملکہ کلثوم اور رُکیہ لیلیٰ رباب فروح قبر سکینہ فضہ
ہر بیبی با ردا ہے عباس جو زندہ ہے
اصغر سے کھیلتی ہے خوش ہے بہت سکینہ جب چاہتی ہے سونا ہے بابا جاں کا سینہ
غم سے نہ آشنا ہے عباس جو زندہ

نوحہ شریف

با وفا یا عباس با وفا یا عباس
 سلام غازی سلام غازی وفا کا توں ہے امام غازی
 جگہ جگہ ہے علم گواہی دلوں پہ تیری ہے بادشاہی
 لبوں پہ تیرا ہی نام غازی وفا کا توں ہے۔۔۔
 تیرے علم کا ہے ہم پہ سایہ علم پہ سایہ ہے پنچتن کا
 بلند تیرا مقام غازی وفا کا توں ہے۔۔۔
 علم کا جب سے ہوا ہے سایہ زمین کرب و بلا پہ مولا
 تیرا ہے چلتا نظام غازی وفا کا توں ہے۔۔۔
 توں با وفا ہے توں لا فتح ہے بے آسروں کا توں آسرا ہے
 جہاں میں چرچا ہے عام غازی وفا کا توں ہے۔۔۔
 حسین مولا سے پیار کرنا حسین پر جاں نثار کرنا
 یہی ہے تیرا پیام غازی وفا کا توں ہے۔۔۔
 جو تیرے بازوؤں قلم نہ ہوتے اسیر اہل حرم نہ ہوتے
 نہ جاتی زینب یوں شام غازی وفا کا توں ہے۔۔۔
 غلام شرمندہ ہے یہ مولا نہ لاشہ خیموں میں لے کے جانا
 تھا لب پہ تیرے کلام غازی وفا کا توں ہے۔۔۔
 جواد و سرور جب آئے سرور غریدہ بازوؤں تھا ابن حیدر
 تو کیسے کرتا سلام غازی وفا کا توں ہے۔۔۔